

<RE-KAFKA>

by

<Jakub Sunek>

<final version - duben 2024>

- 1 EXT. ZASTÁVKA - NIGHT 1
- Rozetmívání -
- Dlouhý záběr na prázdnou tramvajovou zastávku.
- Na zastávku přichází pomalým krokem HL. POSTAVA, má na hlavě klobouk. Postaví se vedle zastávky a rozhlédne se do stran, poté svůj zrak upře přímo na protější chodník.
- Slyšíme přibližující se kroky.
- Zpoza rohu vyběhne ČLOVĚK1 (vidíme jeho siluetu, která je ozářena úplňkem).
- Běží poměrně rychle. HL. POSTAVA se za zdrojem toho nenadálého rámusu otočí a jejich pohledy se střetnou. V tom se čas zpomalí a ČLOVĚK1 jako by plaval ve vzduchu snažíce se utíkat.
- VYPRAVĚČ (M.O.)
Jdeme-li se v noci projít po
ulici a proti nám někdo běží,
nějaký muž již z daleka
viditelný, nechytáme ho...
- Hlas se vytrácí do ztracena -
- Čas se vrátí zpátky na začátek. ČLOVĚK1 odbíhá pozpátku za roh. (HL. POSTAVA zůstává na svém místě)
- 2 EXT. ULICE PŘED DÍLNOU - NIGHT 2
- ČLOVĚK1 dobíhá pozpátku před dílnu. Dochází ke dveřím, které otevírá, vchází dovnitř a poté je za sebou zavírá.
- 3 INT. DÍLNA - NIGHT 3
- ČLOVĚK1 pozpátku dojde k pracovnímu stolu a uchopí ze stolu dřevo.
- Čas v normálu -
- ČLOVĚK1 stojí u pracovního stolu, opracovává dřevo. Do dveří dílny vbíhá ČLOVĚK2, v levé ruce drží trenýrky (patřící ČLOVĚKu1). Tvaří se naštvane.
- ČLOVĚK2
Tohle jsem našel v naší ložnici.
Spal jsi s mojí ženou?
- ČLOVĚK1 mlčí.
- ČLOVĚK2
Já to věděl. Ty bastarde! Pojď
sem!

ČLOVĚK1 upustí dřevo a dá se na útěk. ČLOVĚK2 přeskočí stůl a vyběhne za ním. Proběhnou dveřmi na ulici.

4 EXT. ULICE1 - NIGHT 4

ČLOVĚK1 běží vpředu, za ním ČLOVĚK2. Tempo obou se malinko zrychluje. Zatáčí doprava a blíží se k zatáčce, za kterou se nachází zastávka, na které stojí HL. POSTAVA.

ČLOVĚK2

(křičí)

Stůj! Zastavte ho!

5 EXT. ZASTÁVKA - NIGHT 5

ČLOVĚK1, pronásledován ČLOVĚK2, vybíhá zpoza rohu a blíží se k zastávce. HL. POSTAVA se po nich ohlédne. Probíhají okolo něj.

Čas se zpomalí a ČLOVĚK1 i ČLOVĚK2 zůstanou viset ve vzduchu.

VYPRAVĚČ (M.O.)

... nechytáme ho ani když běží
někdo za ním a křičí...

Čas se opět vrátí. ČLOVĚK1 a ČLOVĚK2 odběhnou zpátky za roh.

6 EXT. ULICE PŘED DÍLNOU - NIGHT 6

ČLOVĚK1 a ČLOVĚK2 doběhnou ke dvěřím dílny a zůstanou u nich stát.

Stojí naproti sobě a o něčem se baví (neslyšíme o čem). ČLOVĚK1 stojí opřený o zeď, ČLOVĚK2 drží v ruce za zády telefon. Ze zadu se přiblíží ČLOVĚK3. Všimne si nechráněného telefonu ČLOVĚKa2. Nepozorovaně se přiblíží, ČLOVĚK1 a ČLOVĚK2 si ho nevšimnou.

ČLOVĚK3 opatrně vytáhne ČLOVĚKu2 z rukou telefon a začne utíkat pryč. ČLOVĚK2 si toho ovšem všimne a rozeběhne se za ním, ČLOVĚK1 to samé. Dobehnou do nám již známé zatáčky, za kterou se nachází zastávka.

ČLOVĚK2 se otočí na ČLOVĚKa1.

ČLOVĚK2

(udýchaně)

Je moc rychlej. Já už nemůžu.

Následně se otočí zpátky a pokračuje v běhu.

7 EXT. ZASTÁVKA - NIGHT

7

ČLOVĚK3 proběhne zatáčku se solidním náskokem, ale než se dostane k zastávce, ČLOVĚK2 a ČLOVĚK1 náskok skoro doženou a bodou od něj zhruba metr. HL. POSTAVA se opět otočí za zdrojem rámusu.

ČLOVĚK3, ČLOVĚK2 a ČLOVĚK1 probíhají okolo HL. POSTAVY. Čas se zastaví.

VYPRAVĚČ (M.O.)
 ...možná že oba pronásledují
 třetího...

Čas se opět vrátí zpátky. HL. POSTAVA stále zůstává na svém místě.

ČLOVĚK3 zmizí jak se objevil.

ČLOVĚK1 a ČLOVĚK2 pozpátku odběhnou za roh. Nejprve v tempu, poté pomaleji.

8 EXT. ULICE PŘED DÍLNOU - NIGHT

8

ČLOVĚK1 a ČLOVĚK2 se zastaví před dílnou. ČLOVĚK2 sáhne do kapsy a vytáhne klíč.

ČLOVĚK2 zamyká.

ČLOVĚK1 se skloní ke své rozvázané botě a zaváže si ji. Opět se narovná.

ČLOVĚK1
 (zívá)
 Do-brou noc. Tak zítra.

ČLOVĚK2 vytáhne klíč ze zámku a poškrábe se na hlavě.

ČLOVĚK2
 Zítra ne. Až v pondělí.

Oba se lehce křečovitě zasmějí. ČLOVĚK2 vytáhne z kapsy telefon, zapne ho podívá se na display.

ČLOVĚK2
 Bože, to je zase hodin! Tak
 dobrou noc.

Opět uloží telefon.

ČLOVĚK1 se vydá nalevo od dílny, ČLOVĚK2 napravo. Nakonec úplně "odejdou" ze záběru.

ČLOVĚK1 jde pomaleji a vykračuje si, ČLOVĚK2 skoro utíká.

- 9 EXT. PŘED DOMEM ČLOVĚKA1 A ČLOVĚKA2 - NIGHT 9
/obraz je rozdvojený/
ČLOVĚK2 ve spěchu odemyká vchodové dveře, zatímco ČLOVĚK1 k nim teprve přichází a hledá po kapsách klíč.
- 10 INT. PŘÍZEMÍ DOMŮ ČLOVĚKA1 A ČLOVĚKA2 - NIGHT 10
/obraz je rozdvojený/
ČLOVĚK2 běží ke schodům, ČLOVĚK1 pomalu přichází k výtahu a mačká tlačítko.
- 11 INT. SCHODY DOMŮ ČLOVĚKA1 A ČLOVĚKA2 - NIGHT 11
ČLOVĚK2 vybíhá zadýchaný do třetího. ČLOVĚK1 vyjíždí výtahem do prvního patra a vystupuje z něj.
- 12 INT. PŘED BYTY ČLOVĚKA1 A ČLOVĚKA2 - NIGHT 12
ČLOVĚK2 nervózně odemyká dveře, a třese se mu ruka. ČLOVĚK1 strčí klíč do dveří, zatímco je ČLOVĚK2 už za sebou zavírá.
- 13 INT. PŘEDSÍŇ ČLOVĚKA1 A ČLOVĚKA2 - NIGHT 13
Záběr na boty. ČLOVĚK2 se zouvá rychle, ČLOVĚK1 nejde rozvázat tkanička.
- 14 INT. LOŽNICE ČLOVĚKA1 A ČLOVĚKA2 - NIGHT 14
ČLOVĚK2 i ČLOVĚK1 míří sprintem k posteli, do které v oblečení padají.
ČLOVĚK2 dopadá vedle své manželky, která se v reakci na jeho příchod pouze lehce pootočí.
- VYPRAVĚČ (M.O.)
(šeptem)
...možná jeden i druhý běží na vlastní pěst do postele...
- Hlas se vytrácí -
ČLOVĚK1 a ČLOVĚK2 zhasínají jejich stolní lampy.
Tma.
- 15 EXT. ZASTÁVKA - NIGHT 15
Světlo.

/obraz se sjednocuje/

HL. POSTAVA sedí na zastávce. Rozhlédne se do obou stran.

Z nevelké dálky se ozve zacinkání tramvaje.

HL. POSTAVA

(nadšeně)
Konečně!

HL. POSTAVA se postaví a udělá dva kroky směrem ke kolejím.

Počká, až tramvaj zastaví u zastávky a otevře dveře. Následně nastoupí dovnitř.

Tramvaj zavře dveře a odjede.

16 INT. TRAMVAJ - NIGHT 16

V tramvaji nikdo kromě HL. POSTAVY není. Posadí se na volné místo, naproti dveřím. Sklopí si klobouk přes oči.

Kamera se přiblíží ke koblouku.

17 INT. TRAMVAJ - DAY 17

Kamera odjíždí od klobouku. Vidíme, že všechna místa v tramvaji okolo HL. POSTAVY se zaplnila. Tramvaj se blíží k zastávce a zpomaluje.

Tramvaj zastaví a otevře dveře. Nikdo nevystupuje, ale dovnitř nastoupí DÍVKA v dlouhých černých šatech s nepřítomným výrazem ve tváři. V ruce drží černý deštník. Očima tápe po voze.

Nikdo se ani nepohne. HL. POSTAVA se zvedne a rukou nabídne DÍVCE, aby si sedla na jeho místo.

DÍVKA se zhroutí do židle.

DÍVKA
(neslyšně)
Děkuji.

Dveře tramvaje se zavřou a ta se rozjede.

HL. POSTAVA se posune o pár kroků dál na plošinu a chytí se držadla.

DÍVKA vyhlédne z okna. HL. POSTAVA se na ni podívá, důkladně si ji se prohlédne a poté se také podívá z okna.

Venku na chodníku vidíme spoustu lidí, většinu zabraných do hovoru. Všichni se usmívají. Záběr vyjede okny tramvaje ven a stočí s pohledem lidí.

Lidé na ulici vidí prázdnou tramvaj.

VYPRAVĚČ (M.O.)

Nemám vůbec žádnou jistotu o
svém postavení v tomto světě, v
tomto městě, ve své rodině.

Invalida s holí, stojící osamotě venku náhle zvedne ruku a udělá s ní gesto.

Tramvaj zničehonic prudce zastaví. Lidé uvnitř sebou trhnou. HL. POSTAVA padá na zem. Najednou vše okolo něj zčerná a jako kdyby padal skrz vesmír. HL. POSTAVA okolo sebe zapátrá rukama, nenahmatá nic.

VYPRAVĚČ (M.O.)

Vůbec nemohu obhájit to, že
stojím na této plošině.

Najednou jeho pád zrychlí a HL. POSTAVA se ocitne na podlaze tramvaje. Všichni na něj jen hloupě zírají.

HL.POSTAVA se postaví na nohy.

Tramvaj zacinká. DÍVKA se otočí od okna, má trochu slzy v očích. Zvedne se s postaví se ke schodům. V levé ruce drží deštník, který si opře o schod níž.

Tramvaj dorazí do stanice. Otevřou se dveře, DÍVKA vystoupí a zůstane stát uprostřed zastávky. S HL. POSTAVOU si chvíli hledí z očí do očí.

Dveře tramvaje se opět zavírají.

HL. POSTAVA se rozhlíží kolem sebe. Nikdo jiný nevystupoval a přesto jsou všechna sedadla nyní prázdná.

18

EXT. ULICE2 - DAY

18

Tramvaj odjíždí.

DÍVKA neozorovatelně zamává na HL. POSTAVU. Následně opouští zastávku. Jde pomalu, nerozvázně a trochu nestabilně.

Vidíme ji shora. Uchopí deštník do obou rukou a roztáhne jej.

Po deštníku projíždí titulky.

- Zatmívání -